

Briselē, 29.5.2013
COM(2013) 362 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Itālijas 2013. gada valsts reformu programmu

**un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Itālijas stabilitātes programmu 2012.–
2017. gadam**

{SWD(2013) 362 final}

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Itālijas 2013. gada valsts reformu programmu

un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Itālijas stabilitātes programmu 2012.–2017. gadam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību², un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu³,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas⁴,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

pēc apspriešanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2010. gada 26. martā piekrita Eiropas Komisijas priekšlikumam uzsākt jaunu izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju „Eiropa 2020”, kam pamatā būtu ciešāka ekonomikas politikas koordinācija, pievēršot uzmanību galvenajām jomām, kurās jārīkojas, lai palielinātu Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu un konkurētspēju.
- (2) Padome 2010. gada 13. jūlijā, balstoties uz Komisijas priekšlikumiem, pieņēma ieteikumu par dalībvalstu un Savienības vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm (2010.–2014. g.) un 2010. gada 21. oktobrī – lēmumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm⁵, kas kopā veido „integrētās pamatnostādnes”. Dalībvalstis tika aicinātas ņemt vērā šīs integrētās pamatnostādnes savā ekonomikas un nodarbinātības politikā.

---

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

³ COM(2013) 362 final.

⁴ P7_TA(2013)0052 un P7_TA(2013)0053.

⁵ Padomes 2013. gada 22. aprīļa Lēmums 2013/208/ES.

- (3) Valstu vai valdību vadītāji 2012. gada 29. jūnijā pieņēma lēmumu par „Izaugsmes un nodarbinātības paktu”, kas ir saskaņots pamats rīcībai valstu, ES un eurozonas līmenī, izmantojot visas iespējamās sviras, instrumentus un rīcībpolitiku. Viņi lēma par rīcību, kas jāveic dalībvalstu līmenī, jo īpaši izsakot pilnīgu apņemšanos sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un īstenot konkrētām valstīm adresētos ieteikumus.
- (4) Padome 2012. gada 6. jūlijā pieņēma ieteikumu par Itālijas 2012. gada valsts reformu programmu un sniedza savu atzinumu par Itālijas atjaunināto stabilitātes programmu 2011.–2015. gadam.
- (5) Komisija 2012. gada 28. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu⁶, sākot 2013. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tāpat Komisija 2012. gada 28. novembrī, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma Brīdināšanas mehānisma ziņojumu⁷, kurā tā noteica, ka Itālija ir viena no dalībvalstīm, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.
- (6) Eiropadome 2013. gada 14. martā apstiprināja finanšu stabilitātes nodrošināšanas un fiskālās konsolidācijas prioritātes un izaugsmes veicināšanas pasākumus. Tā uzsvēra nepieciešamību turpināt diferencētu un uz izaugsmi vērstu fiskālo konsolidāciju, atjaunot normālu ekonomikas kredīvēšanu, veicināt izaugsmi un konkurētspēju, risināt problēmas, kas saistītas ar bezdarbu un krīzes sociālajām sekām, un modernizēt publisko pārvaldi.
- (7) Komisija 2013. gada 10. aprīlī publicēja padziļinātā pārskata rezultātus⁸ par Itāliju, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu. Komisijas veiktā analīze liek tai secināt, ka Itālija saskaras ar makroekonomisko nelīdzsvarotību, kuras novēršanai būtu nepieciešama izlēmīga politikas rīcība. Jo īpaši par galveno Itālijas makroekonomisko nelīdzsvarotību vēl aizvien tiek uzskatīts ārējās konkurētspējas zudums, kā arī lielās publiskā sektora parādsaistības joprojām nelielas izaugsmes apstākļos.
- (8) Itālija 2013. gada 11. aprīlī iesniedza savu 2013. gada stabilitātes programmu, kas attiecas uz 2012.–2017. gada laikposmu, un 2013. gada valsts reformu programmu. Pēc programmu iesniegšanas jaunā valdība, kas tika apstiprināta 28. aprīlī, pauda savu nodomu pastiprināt strukturālo reformu plānu, vienlaikus apstiprinot stabilitātes programmā izvirzītos budžeta mērķus. 17. maijā tika pieņemts dekrētlukums ar jauniem noteikumiem par nekustamā īpašuma nodokļiem un algu piemaksas shēmas darbības pagarināšanu; šo shēmu piemēro nepietiekami nodarbinātiem darba ņēmējiem. Abas programmas un jaunie valdības veiktie pasākumi ir izvērtēti vienlaikus, lai ņemtu vērā to savstarpējo saistību.
- (9) Pamatojoties uz 2013.–2017. gada stabilitātes programmas novērtējumu atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 1466/97, Padome uzskata, ka makroekonomiskais scenārijs, kas ir pamatā programmā iekļautajām budžeta prognozēm, attiecībā uz 2014. gadu ir optimistisks salīdzinājumā ar Komisijas 2013. gada pavasara prognozi. Minētais scenārijs ir ticams attiecībā uz laikposmu no 2015. gada, taču tikai ar nosacījumu, ka pilnībā tiek īstenotas pieņemtās strukturālās reformas, kas joprojām ir grūts uzdevums. Jaunā valdība apstiprināja programmā izklāstīto budžeta stratēģiju, un parlaments tai piekrita. Stratēģijas mērķis ir saglabāt deficītu visā programmas periodā zem 3 % no IKP, sasniegt 2013. gadā vidējā termiņa mērķi (VTM) un panākt parāda

---

⁶ COM(2012) 750 final.

⁷ COM(2012) 751 final.

⁸ SWD(2013) 118 final.

un IKP attiecības samazināšanos no 2014. gada. Programmā apstiprināts vidējā termiņa mērķis, proti, līdzsvarots budžeta stāvoklis strukturālā izteiksmē, kas ir saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu. 2012. gadā deficīts tika samazināts līdz 3 % no IKP, un saskaņā ar 3. maijā publicēto Komisijas 2013. gada pavasara prognozi ir paredzams, ka 2013.–2014. gadā tas paliks zem atsaucēs vērtības. Saskaņā ar novērtējumu Itālijas valdības 17. maijā pieņemtie noteikumi būtiski neietekmēs deficītu, ja tie tiks konsekventi īstenoti. Pēc tam, kad 2009.–2012. gadā strukturālā bilance kumulatīvā izteiksmē uzlabojās par 2,7 procentu punktiem no IKP, un pieņemot, ka nebūs turpmāku politikas izmaiņu, ir prognozējams, ka 2013. gadā strukturālā bilance (kā daļa no IKP) uzlabosies par vēl vienu procentu punktu līdz -0,5 % no IKP un tad nedaudz pasliktināsies 2014. gadā. 2014. gadā strukturālā primārā bilance sasniegtu gandrīz 5 % no IKP. Prognozētā strukturālā korekcija attiecībā uz 2013. gadu ir atbilstīga, arī balstoties uz izdevumu (atskaitot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus) izvērtējumu, savukārt attiecībā uz 2014. gadu prognoze liecina par novirzi no korekcijas VTO sasniegšanai. Programmā prognozēts, ka valdības parāda attiecība sasniegs maksimumu 2013. gadā un pēc tam sāks samazināties (arī pateicoties paredzētajiem, privatizācijas rezultātā gūtajiem ieņēmumiem) – ik gadu par līdz pat 1 procentu punktu no IKP. Tomēr saskaņā ar prognozi parāda un IKP attiecība turpinās pieaugt – viens no iemesliem ir komercparāda atmaksa, kā rezultātā 2013.–2014. gadā parāds pieaugtu par apmēram 2,5 procentu punktiem; taču prognozē nav ņemti vērā ieņēmumi no privatizācijas, jo vēl trūkst sīkākas informācijas. Sākot no 2013. gada, Itālija atradīsies trīs gadu ilgā pārejas posmā attiecībā uz parādu kritērija ievērošanu, un stabilitātes programmā paredzētā parādu atmaksājamības līkne nodrošina pietiekamu virzību uz šā kritērija ievērošanu. Tomēr programmā iekļautās deficīta un parāda samazināšanas prognozes balstās uz pieņemto budžeta pasākumu un strukturālo reformu pilnīgu īstenošanu, kam ir izšķiroša nozīme, lai nostiprinātu tirgus uzticēšanos un veicinātu izaugsmi un nodarbinātību.

- (10) Kaut arī ir pieņemtas nozīmīgas reformas, kuru mērķis ir pastiprināt fiskālo ilgtspēju un veicināt izaugsmi, pilnīga šo reformu īstenošana joprojām ir grūts uzdevums, un pastāv lielas iespējas turpmākai rīcībai. Vairāki svarīgi ierosinātie pasākumi vēl nav apstiprināti vai joprojām jāpieņem atbilstošie tiesību akti, turklāt pastāv risks, ka šo pasākumu konkrētā piemērošana netiks konsekventi nodrošināta visos valdības līmeņos. Valsts pārvaldes efektivitāte, kura attiecas uz reglamentējošiem un procedūras noteikumiem, pārvaldības kvalitāti un administratīvām spējām, joprojām ir būtiski ierobežota, kas ietekmē reformu īstenošanu un uzņēmējdarbības vidi.
- (11) Lai uzlabotu uzņēmējdarbības vidi, ir jāpabeidz civiltiesību reforma, ātri īstenojot tiesu organizatoriskās uzbūves pārskatīšanu un saīsinot lietu pārmērīgi ilgo izskatīšanas laiku, kā arī samazinot vēl neizskatīto lietu skaitu un lielo tiesvedības apmēru. Ievērojot Konstitucionālās tiesas 2012. gada oktobra nolēmumu par mediāciju, ir jāīstenojas, lai veicinātu strīdu ārpustiesas izšķiršanas mehānismu izmantošanu. Korupcija ir nopietna problēma, kuras radītās izmaksas tiek lēstas 4 % apmērā no IKP, kā rezultātā tiek būtiski mazināts ekonomikas atlabšanas potenciāls. Pēc 2012. gada novembrī pieņemtā Korupcijas apkarošanas likuma ir nepieciešama turpmāka rīcība, un korupcijas apkarošanas efektivitāti varētu vēl vairāk uzlabot, jo īpaši attiecībā uz noilguma termiņiem, kuri šobrīd ir ļoti īsi.
- (12) Līdz šim īstenoto vērienīgo fiskālās konsolidācijas stratēģiju papildina līdzsvarota budžeta noteikums, kas tika ieviests konstitūcijā 2012. gada aprīlī, un pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot publiskā sektora izdevumu lietderību un kvalitāti. Tomēr trūkumi īstenošanā ir ierobežojuši veikto pasākumu pilnīgu efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz

nodarbinātības efektivitāti publiskajā sektorā un provinču skaita samazināšanu. Pateicoties Kohēzijas rīcības plānam, bija iespējams paātrināt struktūrfondu apguvi apmēram 12,1 miljarda euro apmērā trīs secīgos posmos. Tomēr vispārējās līdzekļu pārvaldības uzlabošanai joprojām trūkst vērienīguma (jo īpaši Itālijas dienvidu daļā), radot nopietnas bažas saistībā ar 2014.–2020. gada plānošanas periodu. Tādējādi ir vēl daudz iespēju uzlabot publiskā sektora izdevumu lietderību.

- (13) Bankām tradicionāli ir izšķirīga loma Itālijas ekonomiskās darbības atbalstīšanā, jo īpaši piešķirot aizdevumus maziem uzņēmumiem, taču banku spēja uzņemt šo lomu ir vājināta ieilgušās ekonomikas lejupslīdes dēļ. Paaugstināts kredītrisks (kā arī lielais un pieaugošais ieņēmumus nenesošo aizdevumu uzkrājums) ir veicinājis aizdevumu apmēra samazināšanos un vēl vairāk saasina banku zemās rentabilitātes problēmu. Lai uz to reaģētu, Itālijas Banka, veicot pārbaudes uz vietas, izvērtē finansēšanas atbilstīgumu saistībā ar samazinātas vērtības aizdevumiem. Specifiski Itālijas banku korporatīvās pārvaldības noteikumi varētu ierobežot šo banku veiktās finanšu starpniecības efektivitāti. Tika pieņemti pasākumi, lai veicinātu ārpusbanku finansējuma kanālu (jo īpaši kapitāla finansējuma) izmantošanu un sekmētu inovācijas spējas, taču šo pasākumu nozīme joprojām ir neliela, un tie vēl nav pilnībā īstenoti. ES direktīvas par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos transponēšana un uzkrātā komercparāda plānotā atmaksa palīdzēs uzlabot uzņēmumu likviditāti.
- (14) 2012. gada jūnijā tika pieņemta vērienīga darba tirgus reforma, lai novērstu darba tirgus neelastību un sadrumstalotību. Reforma jāpabeidz, pieņemot aizkavējušos īstenošanas tiesību aktus, un ir rūpīgi jāuzrauga tās konkrētā piemērošana uz vietas. Turklāt valsts nodarbinātības dienesti vēl jāintegrē bezdarbnieku pabalstu administrācijā, lai atbalstītu efektīvu aktivizēšanas stratēģiju īstenošanu. Sociālie partneri izstrādāja jaunu sistēmu algu noteikšanai, 2011.–2013. gada laikposmā panākot vairākas secīgas vienošanās. Šo sistēmu balsta nodokļu atvieglojumi ar mērķi labāk saskaņot algas ar ražīgumu un vietējā darba tirgus nosacījumiem. Šī sistēma būtu efektīvi jāīsteno un pakāpeniski jāpielāgo, balstoties uz rezultātu uzraudzību.
- (15) Jauniešu bezdarba līmenis un to jauniešu īpatsvars, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu, turpināja pieaugt, līdz 2012. gada beigām sasniedzot attiecīgi 37 % un 21,1 %. Gan terciārās izglītības iegūšanas rādītājs, gan nodarbinātības līmenis to jauniešu vidū, kuri ieguvuši terciāro izglītību, ir viszemākais Eiropas Savienībā, kas liecina par to, ka gados jaunu absolventu prasmes nav īpaši pieprasītas darba tirgū. Lai gan priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītājs nedaudz samazinās, tas vēl aizvien ir augsts. Tas rada bažas par izglītības sistēmas sniegumu. Viens no svarīgākajiem elementiem ir skolotāja profesija, kurai pašlaik ir raksturīgs vienots karjeras „ceļš”, kas piedāvā tikai ierobežotas perspektīvas profesionālās attīstības ziņā. Sieviešu līdzdalības līmenis darba tirgū vēl aizvien ir zems, un nodarbinātības plaista starp dzimumiem ir viena no lielākajām Eiropas Savienībā. Ievērojami palielinās nabadzības un sociālās atstumtības (jo īpaši dziļa materiālā trūkuma) risks, savukārt sociālās aizsardzības sistēmai ir aizvien grūtāk apmierināt sociālās vajadzības, jo tā pārsvarā balstās uz pensiju izdevumiem un sociālie pārvedumi (izņemot pensijas) nav pietiekami vērsti to, lai novērstu nabadzību un veicinātu sociālo iekļaušanu.
- (16) Nodokļu sistēmas struktūra joprojām ir sarežģīta un ievērojami noslogo darbu un kapitālu. Pēc 2010. un 2011. gadā īstenotajiem centieniem tika pieņemti papildu pasākumi, lai nodokļu slogu pārvirzītu no produktīviem faktoriem uz patēriņu, īpašumu un vidi; šiem pasākumiem ir ierobežotāka ietekme. Ir vajadzīgi turpmāki pasākumi, lai vienkāršotu nodokļu sistēmu, racionalizētu nodokļu izdevumus, saskaņotu īpašuma nodokļu bāzi ar tirgus vērtību, uzlabotu noteikumu ievērošanu un

atturētu no nodokļu nemaksāšanas. Līdz brīdim, kamēr netiks pārskatītas kadastrālās vērtības, iepļānotās nekustamā īpašuma nodokļu reformas mērķis būs uzlabot šo nodokļu taisnīgumu, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti stabilitātes programmā izklāstītajā budžeta stratēģijā. Ēnu ekonomikas un nedeklarēta darba apmēra samazināšana var pozitīvi ietekmēt publiskā sektora finanses un kapitālu. Veicot PVN atbrīvojumu vai PVN samazināto likmju, kā arī tiešo nodokļu izdevumu pārskatīšanu, iespējams, būs jāpielāgo sociālie pārvedumi, lai pēc iespējas samazinātu šīs pārskatīšanas ietekmi uz izmaksu/ieguvumu sadali.

- (17) Ir pielikti būtiski centieni ceļā uz liberalizāciju pakalpojumu nozarē. Tomēr reglamentēto profesiju reforma būtu jāturpina, lai novērstu atlikušos ierobežojumus, un galvenie reformas principi būtu jānosargā arī pret iespējamo pretestību, kas jo īpaši ir sagaidāma juridisko profesiju reformas gaitā. Pēc Konstitucionālās tiesas 2012. gada jūlija nolēmuma būtiski ir arī pasākumi, lai atvērtu konkurencei vietējos sabiedriskos pakalpojumus.
- (18) Turpinās tīkla nozaru reforma attiecībā uz tirgus pieeju un infrastruktūras jaudas uzlabošanu, tomēr vēl aizvien pastāv nozīmīgas problēmas. Līdz 2013. gada septembrim jāpabeidz operatoru nodalīšana gāzes nozarē, un ir jāīsteno 2013. gada martā pieņemtā valsts stratēģija enerģētikas jomā. Vēl viena iespējamās darbības joma ir telekomunikāciju nozares atvēršana konkurencei. Jaunā transporta iestāde, kas atbild par autoceļiem, lidostām, ostām un dzelzceļu, vēl nav izveidota. Tai jābūt neatkarīgai, tai jāpiešķir resursi, kas vajadzīgi tās darbībai, un tai jābūt pilnvarām piemērot sankcijas. Pastāv arī nopietna problēma saistībā ar iekšējās un pārrobežu infrastruktūras trūkumiem, kas kopā ar atšķirībām starp ziemeļiem un dienvidiem ir viens iemesls augstām enerģijas cenām, zemai platjoslas pakalpojumu izplatībai un transporta pārslodzei.
- (19) Saistībā ar Eiropas pusgadu Komisija ir veikusi Itālijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi. Tā ir novērtējusi stabilitātes programmu un valsts reformu programmu un iesniegusi padziļinātu pārskatu. Komisija ir ņēmusi vērā ne tikai to lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Itālijā, bet arī to atbilstību ES noteikumiem un norādēm, ņemot vērā vajadzību nostiprināt Eiropas Savienības vispārējo ekonomisko pārvaldību, kas panākams, sniedzot ES līmeņa norādes iestrādāšanai turpmākajos valstu lēmumos. Tās ieteikumi saistībā ar Eiropas pusgadu ir atspoguļoti 1. līdz 6. ieteikumā.
- (20) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi Itālijas stabilitātes programmu, un tās atzinums⁹ ir jo īpaši atspoguļots 1. ieteikumā.
- (21) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi valsts reformu programmu un stabilitātes programmu. Tās ieteikumi saskaņā ar 6. pantu Regulā (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību, ir atspoguļoti 1. līdz 6. ieteikumā.
- (22) Saistībā ar Eiropas pusgadu Komisija ir arī veikusi visas eurozonas ekonomikas politikas analīzi. Uz šā pamata Padome ir pieņēmusi konkrētus ieteikumus, kas adresēti dalībvalstīm, kuru valūta ir euro. Itālijai arī būtu jānodrošina pilnīga un laicīga šo ieteikumu īstenošana,

⁹ Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

AR ŠO IESAKA Itālijai laikposmā no 2013. gada līdz 2014. gadam rīkoties šādi.

1. Nodrošināt, ka 2013. gadā deficīts paliek zem 3 % no IKP, pilnībā īstenojot pieņemtos pasākumus. Pienācīgā tempā un, īstenojot izaugsmi veicinošu fiskālo konsolidāciju, veikt strukturālās korekcijas, lai no 2014. gada sasniegtu un saglabātu VTM. Sasniegt plānoto strukturālo primāro pārpalikumu, lai panāktu, ka parāda un IKP ļoti augstā attiecība (prognozējams, ka 2014. gadā tā būs 132,2 % no IKP) vienmērīgi samazinātos. Turpināt veikt publiskā sektora izdevumu lietderības un kvalitātes ilgstošu uzlabošanu, pilnībā īstenojot 2012. gadā pieņemtos pasākumus un turpinot šos centienus, ko panāk, regulāri un padziļināti pārskatot izdevumus visos valdības līmeņos.
2. Nodrošināt laicīgu pašreizējo reformu īstenošanu, ātri pieņemot vajadzīgos tiesību aktus un pēc tam nodrošinot to konkrētu piemērošanu visos valdības līmeņos no visu attiecīgo ieinteresēto personu puses, kā arī uzraugot to ietekmi. Pastiprināt valsts pārvaldes efektivitāti un uzlabot koordināciju starp dažādiem valdības līmeņiem. Vienkāršot administratīvo un tiesisko regulējumu attiecībā uz pilsoņiem un uzņēmumiem, saīsināt lietu izskatīšanas laiku un samazināt lielo tiesvedības apmēru civiltiesību jomā, tostarp veicinot strīdu ārpustiesas izšķiršanas procedūras. Uzlabot tiesisko regulējumu korupcijas apkarošanas jomā, tostarp pārskatot noteikumus par noilguma termiņiem. Pieņemt strukturālus pasākumus, lai saistībā ar 2014.–2020. gada plānošanas periodu uzlabotu ES līdzekļu pārvaldību dienvidu reģionos.
3. Veicināt banku nozarē korporatīvās pārvaldības praksi, kas sekmē lielāku efektivitāti un rentabilitāti, lai tādējādi atbalstītu kredītu piešķiršanu ražošanai. Turpināt pašreizējo darbu attiecībā uz aktīvu kvalitātes pārbaudi banku nozarē un atvieglināt banku bilancēs iekļauto, ieņēmumus nenesošu aizdevumu noregulējumu. Vēl vairāk veicināt kapitāla tirgu attīstību, lai uzlabotu uzņēmumu pieeju plašāka spektra finansējumam (jo īpaši kapitāla veidā) un tādējādi savukārt veicinātu to inovācijas spējas un izaugsmi.
4. Nodrošināt darba tirgus un algu noteikšanas reformu efektīvu īstenošanu, lai labāk saskaņotu algas ar ražīgumu. Veikt turpmākus pasākumus, lai veicinātu dalību darba tirgū, jo īpaši sievietes un jauniešu vidū, piemēram, izmantojot Jaunatnes garantijas shēmu. Uzlabot profesionālo izglītību un apmācību, nodrošināt efektīvākus valsts nodarbinātības dienestus un uzlabot augstskolu studentiem paredzētos karjeras un konsultāciju pakalpojumus. Samazināt finansiālos šķēršļus, kas attur otros pelnītājus mājāsaimniecībā no iesaistīšanās darbā, un uzlabot aprūpes un ārpusskolas pakalpojumu sniegšanu. Pastiprināt centienus, lai nepieļautu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, un uzlabot skolu darbības kvalitāti un rezultātus, ko panāk, arī reformējot skolotāju profesionālo un karjeras attīstības ceļu. Nodrošināt sociālo pārvedumu efektivitāti, jo īpaši padarot pabalstus mērķtiecīgākus (īpaši tos, kas paredzēti mājāsaimniecībām ar maziem ienākumiem, kurās dzīvo bērni).
5. Budžetam neitrālā veidā pārvirzīt nodokļu slogu no darbaspēka un kapitāla uz patēriņu, īpašumu un vidi. Šajā nolūkā pārskatīt PVN atbrīvojumu, samazinātu likmju un tiešo nodokļu izdevumu piemērošanas jomu un reformēt kadastrālo sistēmu, lai saskaņotu regulāro nekustamā īpašuma nodokļu bāzi ar tirgus vērtību. Turpināt cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, uzlabot nodokļu saistību izpildi un veikt izlēmīgus pasākumus pret ēnu ekonomiku un nedeklarētu darbu.
6. Nodrošināt to pasākumu pareizu īstenošanu, kuru mērķis ir tirgus atvēršana pakalpojumu nozarē. Atcelt atlikušos ierobežojumus profesionālo pakalpojumu jomā un uzlabot tirgus pieeju, piemēram, vietējo sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā, kur

būtu jāsekmē publiskā iepirkuma procedūru (nevis tiešo koncesiju) izmantošana. Turpināt pasākumu īstenošanu, lai uzlabotu tirgus pieejas nosacījumus tīkla nozarēs, jo īpaši prioritārā kārtā izveidojot Transporta iestādi. Palielināt infrastruktūras jaudu, īpašu uzmanību veltot enerģētikas tīklu starpsavienojumiem, intermodāliem pārvadājumiem un ātrdarbīgiem platjoslas savienojumiem telekomunikāciju jomā, lai arī novērstu atšķirības ziemeļiem un dienvidiem.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*